

ordentlig Betydning baade for Landbrugets Eksport og Import, og jeg vil haabe, at der maa blive godt Samarbejde mellem Gesandtskabet derovre og den ansatte Landbrugs-konsulent.

Dernæst vil jeg gerne henvende mig med nogle Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister: Jeg agter ikke at komme ind paa, hvad der allerede er udtalt: en Paaskønnelse af de faldne Udtalelser i Folketinget, men det er nogle mindre Ting, jeg gerne vil omtale. Jeg har tidligere privat henvendt mig til den højtærede Forsvarsminister og udtalt det Ønske, som næres af Landbostanden, om man ikke kunde gøre den for Indkaldelse af Sikringsstyrken anvendte Turnus noget kortere, men den højtærede Minister har meddelt mig, at det vilde have sine store Vanskeligheder og neppe lod sig gennemføre. Saa er der ikke videre at sige til det. Men saa vil jeg meget henstille til den højtærede Minister, at der bliver givet saa rigelig Orlov i Saatiden til de Folk, der er beskæftigede ved Landbruget, at man ikke skal komme til at savne de fornødne Kræfter til at faa Sæden rettidigt i Jorden. Og jeg har den Tro til mine Standsfæller, at de i hvert Tilfælde frivilligt vil hjælpe hinanden, saaledes at det ikke skal blive nødvendigt at ty til de gamle Forordninger om Støtte for dem, som bliver revet bort fra deres Bedrift. Jeg vil, som sagt, meget henstille, at der i Saatiden bliver givet Orlov i saa stor Udstrækning, som det kan forenes med Tjenestens Tarv.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som er af meget stor Interesse. Vilde det ikke være heldigt at indkalde f. Eks. 4 Aars Mandskab af dem, der paa Sessionerne har trukket Frinumre — det vilde, saa vidt jeg kan skønne, beløbe sig til saadant noget som 8,000 Mand — og uddanne disse i Stedet for at indkalde de ældre Aargange, som nu, saa vidt jeg forstaar, staar for Tur, 12te—14de—16de Aargang, ja for Fæstningsartilleriets Vedkommende bliver det endog op til 20de Aargang? Og vilde det ikke være formaalstjenligt at overføre en Del af dem, der skal gøre Tjeneste ved Trænet, til Feltartilleriet? Der kræves jo ikke nogen særlig stor Uddannelse for at staa og dreje en Kanon. Det vilde sikkert betyde en stor Lettelse, saa at man ikke behøvede at indkalde det meget gamle Mandskab. Jo nærmere man kan komme almindelig Værnepligt, des bedre er det, synes jeg, og det kunde f. Eks. ske ved, at man indkaldte 4 Aars Mandskab af dem, der har trukket Frinumre, og uddannede det paa Rekrutskolen, naar Fodfolksrekrutterne er

færdige; saa kunde dette Mandskab gøre Tjeneste, saa længe vi skal have Sikringsstyrken inde. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om denne Sag ikke har været under Overvejelse indenfor Forsvarsministeriet, og hvilket Resultat man i bekræftende Fald er kommet til.

Jeg vilde gerne forberede Forsvarsministeren paa, at han om ganske kort Tid vil modtage en Adresse fra Danmarks Lærerforening. Man har henvendt sig til mig paa Grund af den Stilling, jeg indtager indenfor Landbruget, og jeg har med Glæde underskrevet Adressen, som gaar ud paa, at man bør udnytte Soldaternes Fritid paa en god Maade, dels ved Afholdelse af Foredrag, dels ved Undervisning i Sløjd, Sang o. s. v. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at gøre, hvad han kan, for at noget saadant kan komme i Gang. Vi er jo alle enige om, at det sikkert er heldigt, at ens Fritid bliver anvendt paa den bedst mulige Maade. Vi har jo heldigvis ogsaa blandt Befalingsmændene baade Officerer og Underofficerer, der sikkert vil gøre deres til, at de indkaldte Soldaters Fritid bliver anvendt paa bedste Maade, og for øvrigt er der ogsaa blandt de indkaldte flere Lærere og andre Mennesker, som nok kunde tage Haand i Hanke med.

Endelig vil jeg gerne bringe den højtærede Forsvarsminister en Tak for den Beredvillighed, hvormed han for nogen Tid siden tog mod vor Henstilling om, at man under Indkvarteringen anvendte den størst mulige Forsigtighed, for at Mund- og Klovesygen ikke skulde bringes videre omkring. Denne Sygdom er jo optraadt overordentlig strengt navnlig paa Øerne, meget værre end de senere Gange, den er forekommet. Alt, hvad vi kan gøre, er at træffe Foranstaltninger, for at den ikke udbredes, og desværre kan jo Videnskaben ikke forklare, hvorfra den kommer.

Hage: Flere ærede Talere har været inde paa Spørgsmaalet om Havebrugsbevillingen, som er indført ved tredie Behandling af Finanslovforslaget i det andet Ting. Da jeg i en lang Aarrække har været knyttet til Arbejdet for Havebrugets Fremme, haaber jeg, at det høje Ting ikke vil finde det urimeligt, at jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om den i Folketinget truffene Ordning. Ændringsforslagene, som altsaa nu foreligger vedtagne af det andet Ting, var fremkaldte ved et motiveret Forslag af Planteavlsvulget om en ny Ordning, som skulde indføres efter Finansaaret 1915—16, og som var beregnet at skulle koste